

Utbildningsutvärdering med extern bedömning
vid Göteborgs universitet

Bedömarutlåtande för Utbildningsutvärdering av Grundlärarexamen, Utbildningsvetenskapliga fakulteten

2025-02-13

Kort bakgrund

Bedömargruppen (se nedan) har haft i uppdrag att utifrån universitetets kriterier för utbildningsutvärdering enligt policy för kvalitetssäkring och kvalitetsutveckling utvärdera grundlärarexamen vid Utbildningsvetenskapliga fakulteten.

Den 26 november 2024 genomfördes ett upptaktsmöte där uppdraget introducerades och en bakgrund till utbildningsutvärderingen gavs. Vidare presenterades kriterierna för bedömningen liksom ett underlag för det kommande platsbesöket (bilaga 1). Inför platsbesöket tillgängliggjorde fakulteten och institutionen ett antal dokument till bedömargruppen via Teams och Canvas. Platsbesöket genomfördes den 8 - 10 januari 2025 (bilaga 2). Bedömargruppen har därefter med utgångspunkt i skriftliga underlag och platsbesöksintervjuer via möte, gemensamt utarbetat sitt bedömarutlåtande.

Följande personer har ingått i bedömargruppen

- Maria Hjalmarsson, professor i pedagogiskt arbete, Karlstads universitet (ordförande)
- Eva Lundqvist, docent i didaktik, Uppsala universitet
- Eva Wennås Brante, docent i pedagogik och lektor i svenska med didaktisk inriktning, Malmö universitet
- Johanna Pettersson, utbildningschef, Göteborgs stad
- Ann-Christin Randahl, docent i svenska språket och lektor i svenska med didaktisk inriktning, Göteborgs universitet

Utbildningens främsta styrkor och svagheter samt bedömargruppens reflektioner och rekommendationer

Bedömargruppen kan inledningsvis konstatera att grundlärarprogrammet är välorganiserat och har god struktur för kvalitetssäkring av utbildning. En styrka är att Institutionen för didaktik och pedagogisk profession (IDPP) ansvarar för de flesta av kurserna för inriktningarna F-3 och 4-6. På så vis blir institutionen en samlande kraft. Nämnda institution har även ett övergripande ansvar gentemot andra inblandade institutioner och fakulteter. När det gäller utbildningen till lärare i fritidshem, är den i än högre grad koncentrerad till en institution (Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande, IPKL) och ett mindre lärarlag, vilket tycks skapa goda möjligheter till att hålla ihop utbildningen.

I det följande ges bedömargruppens utlåtande utifrån de åtta utvärderingskriterierna och kompletteras med övriga kommentarer som inte tydligt relaterar till de olika kriterierna. Utlåtandet omfattar identifierade styrkor och svagheter i relation till de olika kriterierna samt aktualiserar de särskilda frågor som fakulteten ställt till bedömargruppen avseende (i) studentens upplevelse av progression, fördjupning och röd tråd inför sin kommande lärarprofession, (ii) huruvida den bredd av kompetens som finns inom GU utnyttjas för att bidra till progression, fördjupning och röd tråd samt (iii) om det finns outnyttjade samverkansmöjligheter mellan programmets inriktningar som borde utvecklas. Utlåtandet avslutas med allmänna rekommendationer utifrån det som framkommit i utvärderingen.

Bedömargruppen anser att samtliga av de nedanstående kriterierna är uppfyllda, men att det finns utvecklingsområden, vilka vi påtalar.

1. De faktiska studieresultaten motsvarar lärandemål och högskoleförordningens examensmål

Styrkor

I relation till detta bedömningskriterium har bedömargruppen främst fokuserat på studenters och lärares beskrivningar av progression genom programmet. Studenterna har inledningsvis svårt att uttala sig om huruvida de kan se progression genom programmet, men konstaterar efter att de diskuterat frågan tillsammans, att det på det stora hela finns en progression avseende innehåll och examinationsformer. Studenterna ger flera exempel på progression i kursinnehållet i ämneskurserna och hur de upplever att kunskapen fördjupas. När det gäller examinationer, beskriver studenterna examinationsuppgifter i matematik som de menar kräver ökad självständighet och undervisningsskicklighet. I intervjun med lärare, som undervisar i dessa kurser, ges samma exempel. Lärarna redogör för den didaktiska progressionen och en ökad förväntan på vad studenterna ska klara av. I första kursen får studenterna i grupp undervisa kurskamrater i ett givet moment, för att i andra kursen själva få ansvara för att genomföra ett liknande moment framför kurskamrater, med relativt kort förberedelseid. Lärarna säger sig även lägga vikt vid att för studenterna peka på och synliggöra progression mellan kurser, både vad

gäller kärnkurser och ämneskurser. Att som lärare medverka i flera kurser och att möta studenter upprepade gånger under utbildningen, beskrivs också som en del av arbetet med progression.

Vidare ger lärarna konkreta exempel på hur de arbetar ämnesövergripande med progression, såsom ett samarbete mellan engelska (IPS) och svenska (IDPP) där lärarna prövar att samordna innehållet i kurserna.

På inriktningen mot arbete i fritidshem har programledaren satt upp en matris vid kopian på IPKL om vilka mål som examineras när samt litteraturlistor för respektive kurs. Detta menar de i programmet undervisande lärarna ger överblick och underlättar arbetet med att skapa röda trådar och progression mellan kurser.

På första kärnkursen sker en form av samläsning för alla tre programinriktningar, vilket i stor utsträckning tycks fungera väl. Det innebär i praktiken att föreläsningarna är gemensamma och seminarierna separata för studenter på de olika inriktningarna, även om tvärgruppsseminarier också förekommer. Samläsning mellan studenter på inriktningen mot arbete i fritidshem och F-3 fungerar bra. Företrädare för kärnkurserna ger också flera exempel på hur de arbetar för att stärka samverkan och skapa en tydligare progression mellan kärnkurser och övriga kurser, till exempel används samma kurslitteratur i olika kärnkurser, och lärarna tar ansvar för programmets strimmor och undervisar delvis i varandras kurser. Det finns också en kontinuitet i kursledningen och ett omvittnat större intresse från Institutionen för statsvetenskap och den konstnärliga fakulteten att engagera sig i grundläroutbildningen.

Svagheter

Progression: Lärare och studenter har olika uppfattning om progressionen mellan kärnkurserna. För lärarna är den tydlig. De har arbetat med målen och länkning mellan kurser. Studenterna tycker sig se att vissa kurser hänger ihop men det är inte självklart för dem hur kurssystemet är uppbyggt. Studenterna uttrycker att det talas mycket om progression i kärnkurserna men att de upplever att det är svårt för dem att uppfatta progressionen. De kan få frågor från kurslärare om vad de har gjort i tidigare kurser, vilket studenterna menar skapar en känsla av att kurserna inte hänger samman och att lärarna inte har kunskap om vad den konstruktiva länkningen mellan kurser består i. Enligt studenterna säger lärare också att de kommer att förstå längre fram i utbildningen hur kurserna hänger samman, men studenterna upplever sig inte alltid komma till den förståelsen. Studenterna pekar ut en kurs om vetenskaplig teori (K55) som de menar har svaga kopplingar till tidigare kurser och som "plötsligt blev svårare och tyngre". Bedömargruppen drar slutsatsen att studenter inte är lika vana vid att tänka i termer av progression mellan kurser som lärarna är och att det kan vara en orsak till att studenter och lärare har olika uppfattning, men det förklarar inte ensamt diskrepansen mellan svaren.

Programråd- och ledning talar om "systerkurser" i kärnkurserna, det vill säga kurser som särskilt är tänkta att höras ihop och byggas på varandra. Ett sådant exempel är för fritidsheminriktningen och 4-6 kurserna LRK21G/ L6K21G (Styrsystem, organisation och bedömning) samt LRK62G/L6K21G (Styrdokument, bedömning och betygssättning). Båda berör styrningen i och av skolan. Den första kursen ges av Statsvetenskapliga institutionen och belyser bland annat hur bedömningar och

utvärderingar är en del av skolans styrning. I den andra kursen, som ges på Institutionen för pedagogik och specialpedagogik (IPS), flyttas fokus till lärares bedömningar av elevers kunskaper samt betygssättning. Huruvida detta är en progression eller ej beror på synsätt. Den första kursen har ett övergripande perspektiv där läraren är en del i ett större system, medan den andra mer handlar om lärares arbete med bedömning av elevers kunskaper. Bedömargruppen förstår tanken att kurserna hör ihop, men ser dem ändå som två enheter, som skulle kunna länkas samman tydligare. Ett liknande upplägg där kärnkursen bygger på varandra finns i kurserna K31 och K73 om konflikter och relationer. Den första kursen, som ges vid Institutionen för sociologi och arbetsvetenskap (SOCAV) har breda, övergripande perspektiv. Den andra kursen ges vid IPS och har ett specialpedagogiskt perspektiv och har bland annat fokus på relationell pedagogik. Av kursplanen går det att utläsa att innehållet i kursen K73 rör sig mera konkret i klassrummet. En rekommendation till programrådet och till berörda kursledare och lärare, är att tydliggöra för sig själva samt för studenterna vari progressionen ligger samt att definiera progression i sammanhanget. Rör det sig om fördjupning av kunskaper eller ett framåtskridande? Vad skulle hända om kurserna lästes i omvänd ordning (gäller kurser på samma nivå) eller låg närmare varandra i studiegången?

En annan svaghet som framträder i kärnkurserna är omsättningen på seminarieledare. Det tycks också som att relationen mellan föreläsning och efterföljande seminarier kan stärkas. Både utifrån intervjuer med studenter och lärare, är intrycket att seminariets innehåll och kvalitet riskerar att bli lite för personberoende. Möjligen skulle också samverkan mellan VFU-kurser och kärnkursen som ligger omlott i programmet kunna stärkas. Här anger lärarna skillnader i kursmål som den främsta anledningen till att kurserna är svåra att integrera. Samläsningen i bedömningskursen LRK62G/L6K21G mellan blivande lärare fritidshem och inriktningen 4-6 uppfattas som utmanande av både studenter och lärare. Eftersom flera studenter från båda grupperna har läst samma inriktningsämne skulle samverkan kunna underlättas av att föreläsare för inriktningsämnena engagerades i kursen. Enligt studenterna är det centralt att lärare och föreläsare aktivt relaterar till och synliggör samtliga tre programinriktningar i kärnkurserna.

En svaghet vad gäller ämneskurserna och möjligheterna att tillägna sig examensmålen är tidsspannet mellan första och andra kursen i både svenska och matematik. Till exempel så läser blivande 4-6-lärare sin första kurs i svenska termin 1 och sin andra kurs termin 7. Under den mellanliggande tidsperioden på drygt två år har mycket av ämnesinnehållet fallit i glömska, varvid repetition krävs vid kurs 2. Det blir tidsödande, menar både lärare och studenter. Ett förslag från bedömargruppen är att överväga om ämneskurserna bör sammanföras i större sjok inför reformering av lärarutbildningen. Inriktningsämnena, som är sammanhållna under en termin, kan tjäna som modell.

Det som ska vara tänkt som en styrka, att fakulteter med spetskompetens kommer in och undervisar i delar av ämneskurser, kan också bli en svaghet. Studenterna menar att innehållet inte riktas mot skola och undervisning utan mer mot studenternas egen ämnesfördjupning. De ska "kunna räkna" eller förstå fonetik för sin egen skull. Exemplet aktualiserar ett behov av att alla lärare som undervisar på programmet är förtrogna med den verksamhet som studenterna ska verka i, i sin kommande lärargärning.

Det förekommer ett antal så kallade strimmor av innehåll som berörs i flera kurser och som är mer eller mindre tydliga. För en stor del av lärarna är det oklart var strimmorna finns i programmet, vilka de är och

vilken person/funktion som har ansvar och överblick över dessa strimmor. Antalet strimmor är också många, vilket riskerar att påverka uthålligheten och implementeringen. Bedömargruppen kan tydligt urskilja att det finns strimmor som handlar om estetiska lärprocesser, vetenskapligt skrivande och läsande lärarstudenter, medan det är svårare att se en progression i innehåll som handlar om hållbar utveckling, jämställdhet samt identitet, sexualitet och relationer. Här krävs ett arbete för att tydliggöra vilka strimmor som finns/ska prioriteras och hur innehållet i strimmorna fördelas över programmets kurser. Både programrådets rapport (från 2023) och intervjun med programrådet och studierektorer visar att ett arbete med att se över progression i programmet pågår. Programrådet har initierat ett arbete med en examensmålsmatrix, där kursledarna fått fylla i vilka kursmål på respektive kurs som motsvarar examensmålen. Det markeras även i kursrapporterna. Bedömargruppen betonar att det påbörjade arbetet kräver fortsatta insatser och ställer sig frågande till huruvida det är programrådets ansvar att färdigställa matrixen. Följdfrågan blir vem som ska vara mottagare av en sådan sammanställning och hur den sedan tas tillvara i det fortsatta kvalitetsarbetet. Både lärare och studenter verkar använda kurskoder snarare än namnet på kurserna. Kurserna blir på så sätt avidentifierade. Genom att använda kursnamnen synliggörs vilket innehåll som är i fokus och tydliggör progression mellan kurser om kurser som hänger samman delvis heter samma sak.

Det lokala examensmålet SKUA (Språk- och kunskapsutvecklande arbetssätt): Programmet har det lokala examensmålet SKUA. Det finns från såväl studenter som lärare påtagliga variationer i förståelsen av innebörden i begreppet SKUA. Begreppet ges en mångfald av innebörder som handlar om allt från vetenskapligt och kunskapskritiskt förhållningssätt till multimodalitet och studenters referenshantering i skriftliga examinationsuppgifter. Det förefaller inledningsvis oklart för studenter och lärare vilka kurser som behandlar det lokala examensmålet. Under diskussioner med både lärare och studenter framkommer att examensmålet aktualiseras i vissa kurser, men det är för dem oklart vem som har överblicken över hela programmet. Noterbart är också att det saknas kunskap bland lärarna om bakgrunden till det lokala examensmålet. I den rapport som gjordes våren 2024 av Hipkiss och Siekinnen gällande hur och i vilka kurser det lokala examensmålet kan stärkas framträder liknande svagheter. Det finns alltså behov av ett utvecklingsarbete för att nå en samsyn kring begreppet språk- och kunskapsutvecklande arbetssätt för att säkerställa att studenterna förbereds för kommande yrkesliv.

2. Undervisningen sätter studenternas lärande i centrum

Styrkor

Programmet har fungerande former för samverkan över fakultets- och institutionsgränser, t ex kursledardagar och programråd, vilket skapar goda villkor för studenternas lärande. Det finns en metodik i både kärn- och ämneskurserna som studenterna uppskattar som kallas för entrébiljetter eller intexter. Studenternas uppfattning är att det ger incitament för mer konstruktiva och grundade diskussioner med studiekamraterna. Visserligen ser studenterna en risk med att vissa studiekamraters entrébiljetter är AI-genererade, men uppfattar inte i lika hög grad som lärarna att entrébiljetterna därmed har spelat ut sin roll.

Blandade examinationsformer är från lärarnas perspektiv ett ideal. De beskriver en mångfald av examinationsformer och motiverar val av form i förhållande till uppgiftens karaktär. I och med AI:s inträde finns tendenser att orientera sig mot salstentamen som ett sätt att undvika att studenter hemfaller åt fusk, men också mot utveckling av nya former som exempelvis muntliga examinationer med audiovisuella inslag. Bland lärare och studierektorer finns erfarenheter av att anpassa examinationer till studenter som har rätt till det, exempelvis genom att byta ut skriftliga uppgifter mot muntliga, men oftast handlar det om mer tid för skrivande vid salstentamen eller om tillgång till stavningsprogram. På institutionsnivå finns personer som har till uppdrag att stödja lärarna i deras bedömningar avseende anpassade examinationsformer. Lärarna anser att de har tillräckligt stöd i detta arbete.

Studenternas synpunkter på utbildningen fångas, förutom i kursutvärderingarna, upp i regelbundna studentdialoger som programledningen genomför varje termin med en grupp studenter på respektive inriktning och "terminskull". Studenterna ger uttryck för att de känner sig hörda och att detta är ett centralt forum för utveckling av programmet. Vid en intervju nämns specifikt en förändring i en kurs som uppkommit genom studentdialogerna. Studenterna känner sig relativt förberedda på kommande lärargärning, även om de efterfrågar mer praktisknära undervisning, inte minst för att kunna möta elever i behov av särskilt stöd.

Svagheter

Av kursplaner och intervjuer med lärare att döma, finns en variation av undervisnings- och examinationsformer, men intervjuer ger vid handen att lärarna delvis har begränsad kunskap om vilka former för undervisning och examination som förekommer i andra kurser än den eller de där de själva arbetar. Bedömggruppen uppfattar att det skett en ökning av salstentor liksom av flervalsfrågor, och att lärarna navigerar i sina strävanden mellan att värna lärtillfället i en examination och samtidigt säkerställa rättssäker bedömning. Nedsörningar i timmar till kurserna har också i något fall resulterat i att examinationer som har haft god kvalitet och fungerat som ett lärtillfälle bytts ut mot digital salstentamen med självvrttande frågor. Sammantaget kan ovanstående innebära att studenterna får begränsad erfarenhet av variation i examinationsformer, vilket inte är till gagn för dem i den kommande lärargärningen. Bedömggruppens uppfattning är att det saknas genomlysning av vilka examinationsformer som används och om det finns en progression och/eller variation. Ett förslag är att genomföra en sådan kartläggning över hela programmet.

Programrådet ser en risk att även undervisningens upplägg blir mer enahanda och att innehållet blir snävare när de ekonomiska förutsättningarna ändras. Särskilt kreativa moment och exkursioner i undervisningen riskerar att trängs undan. Ett annat exempel som både programrådet och studenter lyfter upp är att den så kallade räknestugan för de studenter som behöver mer stöd i matematiken har tagits bort. Det finns en oro bland lärarna att balansen i undervisningen blir en annan. "Man måste vara uppmärksam på vad man tar bort", som en av lärarna uttrycker det. Det kompetenstapp som kommer av att visstidsanställda med aktuell erfarenhet av arbete i grundskolan försvinner, uppfattas också ha negativ inverkan på studenternas lärande.

3. Undervisningens innehåll och form vilar på vetenskaplig grund samt beprövad erfarenhet

Styrkor

Ambitionsnivån är hög och undervisningen vilar i stor utsträckning på vetenskaplig grund och beprövad erfarenhet. Studenterna tränas på forskningsliknande aktiviteter, bland annat genom att använda variationsteoretiska utgångspunkter vid observationer och genomförande av undervisning. Detta angreppssätt återkommer på ett antal kurser, men främst inom MA- och NO-kurserna. Redan under programmets första vecka anordnas en "forskardag" där studenterna får möta forskare från fakulteten och höra om deras olika projekt. Ett utvecklingsområde kan vara att upprepa konceptet med "forskardag" i kurser med hemvist på andra fakulteter/institutioner, även om det inte handlar om en hel dag. Studenterna läser också artiklar av dessa forskare i grupp och redovisar för varandra. Ledningen för IDPP menar att det är viktigt att den forskning som bedrivs på institutionen ska vara relevant för utbildningen.

Det finns flera inslag i programmet där studenterna får möta och arbeta med beprövad erfarenhet, bland annat ordnas fältstudiedagar och en särskild dag då studenterna får träffa verksamma lärare.

Svagheter

En ambition med att forskare ska vara inne i kurser och hålla enstaka föreläsningar om sina forskningsområden tycks både vara en styrka och en svaghet. Studenterna får inblick i aktuell forskning, men det tycks få konsekvenser för kurslagens storlek och samordning samt för kursinnehållets konsistens. Någon beskriver det som en snuttifiering. Ambitionen med nuvarande forskarmedverkan i form av expertföreläsningar verkar vara svår att förena med explicita önskemål om att göra kurslagen mindre, minska på administrationen för kursledare och skapa mer sammanhållna tjänster där kurslärare är med i färre antal arbetslag.

När det gäller den beprövade erfarenheten är en svaghet att centrala moment för detta har försvunnit på grund av ekonomiska neddragningar, som exempel nämns praxisseminarier och tidigare samarbeten med lärare från fältet.

Forskningsföreträdare har identifierat en spänning mellan att utbildningen ska vila på en vetenskaplig grund och beprövad erfarenhet. Den vetenskaplighet studenterna möter har målet att fostra studenterna till kritiska intellektuella varelser. Studenterna har svag insyn i att det är det förhållningssättet som vetenskaplighet ska leda till. Spänningen märks bland annat vid val av frågeställning vid examensarbeten, då studenterna kan uttrycka en önskan att via examensarbetet få syn på hur en "riktig lärare" löser ett visst undervisningsmoment eller arbetsområde. Forskningsföreträdarna poängterar att dels får studenterna inte svar på den typen av frågor, dels är det inte examensarbetets syfte. Med stöd i forskargruppernas självvärderingar, menar forskningsföreträdarna att de har belägg för att gruppernas

forskning gör avtryck i programmet. I detta sammanhang ser bedömargruppen att det kan vara en nackdel att vara ett stort universitet, då det kan föra med sig en svårighet för forskargrupperna, att veta hur den vetenskapliga skolningen ser ut i de olika kurserna. Därmed kan det även bli en utmaning att få insikt i hur strimman om vetenskaplighet tar sig uttryck i olika kurser, därtill att veta hur kurserna länkar till varandra vad gäller vetenskapligt förhållningssätt. Detta behövs, enligt forskningsföreträdarna, åtgärdas på en strukturell nivå. I nuläget får studenter höra om vetenskap, men blir inte involverade i vetenskapliga sammanhang.

Examensarbetena upplevs å ena sidan av studenterna att ta för mycket tid i anspråk, å andra sidan av handledarna att ha en alltför snål timtilldelning (10h/arbete). Det initiala arbetet med att formulera en forskningsfråga tar lång tid, menar lärarna. Ett förslag för att stärka vetenskapligt tänkande samt knyta ihop teori och praktik mera, som även fördes fram i intervjun med forskningsföreträdarna, är att handledare och/eller forskningsgrupper formulerar frågor som de ber studenter att undersöka. Studenternas uppsatser kunde sedan redovisas i forskningsmiljöerna, efter att opponering och betyg är klart. Detta kunde genomföras som ett pilotförsök i en forskningsmiljö. Ett hinder bedömningsgruppen ser är att examensarbetet ligger sist i utbildningen och studenternas motivation för en extra redovisning förväntas vara relativt låg. För att motverka detta föreslås att en forskningsmiljö utses att vara pilot och tidigt i programmet, och fångar upp studenter med ämnen inom miljöns intressesfär. Arbetet med att formulera forskningsfrågor kan iscensättas tidigare i utbildningen.

4. Lärarna har aktuell och adekvat ämnesmässig och högskolepedagogisk kompetens samt att antalet lärare står i proportion till utbildningens omfattning och innehåll

Styrkor

En av fakultetens särskilda frågor till bedömargruppen handlar om huruvida den bredd av kompetens som finns vid GU utnyttjas för att bidra till progression, fördjupning och röd tråd. Fördelningen av kurser på flera fakulteter och institutioner med specialkompetens kring olika delar av programmets innehåll borgar för att kompetensen nyttjas i de hänseenden som frågan gäller. Intervjuer med olika grupper av lärare stärker den bilden. Genom den organisationsmodell av lärarutbildningen som GU tillämpar kommer studenterna att kontinuerligt under sin utbildningstid möta aktuell forskning och föreläsare med djup kunskap inom olika ämnesinnehåll.

Svagheter

Utifrån den lärarlista som bedömargruppen tagit del av, går inte att utläsa huruvida lärarna i programmet har aktuell och adekvat ämnesmässig och högskolepedagogisk kompetens i relation till de kurser de medverkar i. Den mesta undervisningen tycks utifrån lärarlistan genomföras av adjunkter följt av lektorer. Påfallande är den låga graden av undervisning genomförd av professorer. I intervju med fakultets-, institutions- och programledning framgår att det inte finns någon uttalad norm eller något

uttalat mål för fördelning av undervisningsuppgifter mellan de olika anställningsbenämningarna. I avsaknad av en sådan norm, eller ett uttalat mål, kan möjligen professorers låga undervisningsgrad i programmet inte ses som en svaghet. Däremot är professorer de högst utbildade lärarna som i de allra flesta fall också är aktiva forskare, och bör av den anledningen ha en given plats i programmet både när det gäller vetenskapsteori och forskningsmetodik, och ämnesdidaktik. Om det finns svårigheter att tjänsteplanera professorer i samtliga kurser, skulle en möjlig väg kunna vara att skapa en större koncentration av professorskompetens i vissa kurser.

Givet att detta är en akademisk professionsutbildning kan det ses som en svaghet att en del undervisande personal saknar erfarenhet från att undervisa i grundskola. Det förekommer också att studenter samläser inriktningskurser med studenter som inte går på en lärarutbildning. Båda aspekterna kan leda till en svagare didaktisering av ämnesinnehållet. Bedömggruppen observerar även en risk att de ekonomiska neddragningarna kan medföra att adjungerade adjunkter och annan personal med aktuell professionserfarenhet och praktisk kompetens från skolan kan minska eller rent av försvinna.

5. Utbildningen är relevant för studenternas och samhällets behov

Styrkor

I intervjuer med personer inom VFU-samverkan framkommer att övningsskolor upplevs ge bättre och tydligare möjligheter för samverkan. Detta indikerar att övningsskolor som modell kan vara en styrka för att samverka kring utbildningen för studenterna och samhällets behov. Övningsskolorna verkar göra båda parter aktiva och är på så sätt ett lämpligt fortsatt utvecklingsarbete. I VFU-barometern där man jämfört upplevelsen av VFU inom övningsskolor tycks studenter inom förskolläraryrket mer nöjda med sin VFU än vad grundlärostudenterna är, vilket kopplas till att övningsskolor är ett mer utvecklat koncept inom förskolläraryrket. En ytterligare styrka med övningsskolorna är att studenterna där placeras i kluster och uppmanas att arbeta i studentarbetslag samt att ta emot handledning av ett lärararbetslag. På så vis kan de ha stöd av varandra samt förbereda sig för liknande arbetssätt som de kommer att möta som färdiga lärare.

Svagheter

Intervjuer med kurslärare som inte är involverade i VFU, ger en komplex bild av VFU-kurserna och lyfter olika aspekter. Dels handlar det om att lärare verksamma i den högskoleförlagda utbildningen uppfattar att de inte kommer ifråga för uppgifter i VFU-kurserna. Samtidigt finns motberättelser som visar att det finns lärare som bland annat på grund av brist på egen lärarutbildning eller erfarenhet av läraryrket i skolan inte känner sig trygga att göra VFU-besök. Dels finns erfarenheter av att lärare kan uppfatta VFU-besök som en oattraktiv och tidsödande uppgift. I gruppen som arbetar med VFU-samverkan finns negativa erfarenheter av hur det blir när lärare som inte vill delta i VFU-kurser ändå har tjänstefördelats för VFU-besök. I fritidshemsinriktningen krävs att VFU-kursläraren själv är utbildad lärare, medan i andra inriktningar kan det vara en önskan snarare än ett krav. Det faktum att flera perspektiv och

erfarenheter finns representerade bland lärarna behöver i sig inte vara negativt, men den splittrade bild som framträder, och som inte visar sig på motsvarande vis avseende den högskoleförlagda utbildningen, kan skapa slitningar i kollegiet och indirekt påverka den verksamhetsförlagda utbildningens kvalitet negativt och därigenom potentialen att möta samhällets behov i form av väl rustade studenter.

Frågan om en VFU-organisation innehållande både VFU-skolor och övningsskolor kräver beaktande. En övningsskola kännetecknas av en hög koncentration av studenter och utbildade handledare, och att det finns en fördjupad samverkan med lärarutbildning om kompetensutveckling och kursinnehåll. GU har begränsade möjligheter att påverka hur skolornas andel lärar- och handledarutbildade handledare ser ut. Det kan emellertid finnas anledning att överväga möjligheten att välja en särskild satsning på övningsskolor för att öka andelen, och att samtidigt fasa ut VFU-skolorna. Vägledande bör vara att studenterna tas emot av VFU-skolor som har bästa möjliga förutsättningar att rusta studenterna för den kommande lärargärningen. Vidare ska nämnas att studenternas fokus inte ligger på huruvida de gör VFU på en övningsskola, utan på det faktum att de känner sig otillräckligt förberedda på det yrke som väntar, inte generellt utan specifikt avseende specialpedagogiska förhållningssätt och det praktiska arbetet med elever med neuropsykiatriska diagnoser.

En oro som framkommer är den minskning av antal VFU-besök som sker successivt på inriktningarna. Oron finns både på GU och hos handledarna. På skolorna finns oro för minskat antal besök, eftersom besökande lärare (GU) sätter studenternas betyg. Arbetet runt betygssättningen behöver stärkas. Det är också oroväckande att det inte finns ekonomiska förutsättningar att göra bedömningsbesök, utan enbart trepartssamtal. Det förändrar villkoren för VFU-handledarna, som därmed tycks få ett större ansvar för bedömningen av studenten, vilket väcker frågor om en rättssäker bedömning. Bedömargruppen ställer sig frågan, om en bedömning av studentens reflektion över sin undervisning kan likställas med att se studenten i aktion i undervisningen?

Studenter från inriktningarna F-3 och 4-6 lyfter fram snedfördelningen som sker av VFU-perioder beroende på om de är antagna på höst- eller vårtermin. Oavsett vilket, har studenterna samtliga sina VFU-perioder på den ena halvan av läsåret. Studenterna påpekar att de missar att delta i antingen terminsuppstart eller vid nationella prov.

Bedömargruppen har inte kunnat göra någon bedömning av de ekonomiska förutsättningarna för VFU.

6. Studenterna har inflytande i planering, genomförande och uppföljning av utbildningen

Styrkor

Det finns goda organisatoriska strukturer som möjliggör studentinflytande. Studenter deltar i programråd och dialogmöten. Programrådets breda representation beskrivs av lärarna som en "kulturbyrigga". Studenterna upplever att de blir lyssnade på och att deras synpunkter spelar roll leder till förändring. De skriftliga kursutvärderingarna som bedömargruppen tagit del av, är besvarade av en låg andel av

studenterna och slutsatser från dessa behöver göras med försiktighet. Deltagandet vid skriftlig kursvärdering är mycket lågt och kursledare och lärare är medvetna om det och har infört mer av muntlig kursvärdering under och efter kursen slut. På så sätt ökar möjligheterna att fånga upp studenternas synpunkter.

Studenterna uppger under intervjuerna att de känner att de har reell påverkan på programmet. Deras uttryckta erfarenheter i bland annat studentdialoger har inneburit faktiska förändringar i programmet. Det ska emellertid noteras att de studenter bedömggruppen har träffat, också har varit involverade i studentdialoger och har på så vis en direkt koppling till programledarna. Studenterna med ansvar för studentdialoger har försökt ”ha ett öra mot rälsen”, och uppmuntrat till inspel från sina studiekamrater både i digitala forum och i samband med undervisning på universitetet. Det finns en koppling mellan programrådet och studentdialogerna. I intervju med programrådet beskrivs några exempel på hur studenternas inflytande och synpunkter genom studentdialoger givit innehåll till arbete i programrådet. Ett exempel är att studenterna upplevde att de gjorde väldigt många lektionsplaneringar vilket ledde till en översyn för att få syn på vad studenterna mötte och hur progression såg ut. Frågan om hur respons på kursutvärdering kan öka har också varit en fråga för programrådet. Genom utveckling av de muntliga programutvärderingarna har lärarna till viss del kunnat ana en ökad svarsfrekvens även på skriftliga utvärderingar.

Svagheter

Låg svarsfrekvens i skriftliga utvärderingar ger ett otillfredsställande underlag för kurs- och programutveckling. Hos lärarna kan det ge en känsla av att de lägger tid på något som ger förhållandevis skalt material att arbeta vidare med i utvecklingssyfte. Försök sker nu enligt studenterna med att skapa utrymme för kursutvärderingar i samband med lektionstillfällena, vilket borgar för högre svarsfrekvens. I lärarintervjuer framkommer att lärare ser svårigheten med skriftliga kursutvärderingar.

Det finns, trots olika metoder för insamling av åsikter, en upplevd utmaning med att nå alla via till exempel studentdialoger. Studenterna pratar mycket med varandra om utbildningen, men en risk är att erfarenheter och perspektiv främst hämtas in från den närmsta kretsen av studiekamrater.

7. En för alla studenter tillgänglig och ändamålsenlig studie- och lärmiljö föreligger

Styrkor

Ibland möter studenter utmaningar som föranleder kontakt med studie- och yrkesvägledning. Personalen i studie- och yrkesledande funktion säger sig dock inte se en ökning över tid av andelen studenter som söker vägledning. Studenternas ärenden handlar främst om att de har svårigheter att förena studie- och privatliv, men även om frågor huruvida de har förstått information på rätt sätt. Personalen anser sig ha goda förutsättningar att ge studenterna det stöd de efterfrågar, vilket indirekt kan förbättra studie- och lärmiljö.

Göteborgs universitet tillämpar principen att examinator kan besluta att student ges en anpassad examination eller alternativ examinationsform, under förutsättning att inte orimliga resurser krävs och att det är förenligt med kursens mål. Lärarna försöker i största möjliga mån att stötta alla studenter i undervisning och examination, men när det uppkommer fall, som exempelvis en student med hörselnedsättning, skapas dilemman om hur långt det är möjligt att möta studentens särskilda behov. Det finns dock bra stödstrukturer att ta hjälp från och rådgöra med.

Något ytterligare som kan påverka studenternas studie- och lärmiljö positivt, är det faktum att programrådet har rekommenderat att kurserna ska ha en särskild kronologi i sina Canvas-moduler, vilket ger studenterna möjlighet till igenkänning mellan kurserna.

Lärarnas hantering av examinerande och icke examinerande moment/grönmarkering i schemat är borttagna vilket indikerar ett medvetet arbete för att synliggöra för studenterna att alla moment i utbildningen utgör grund för deras utveckling. Det ger en tydlighet för studenten att deltagande i alla moment ökar deras möjligheter att klara och fullgöra utbildningen.

Under platsbesöket besökte bedömargruppen enbart det så kallade B-huset, och kan därför enbart uttala sig om den fysiska miljön där. Gruppen ser ett stort antal möjligheter för studenter att sitta och studera eller samtala. Det rör sig många studenter i huset under platsbesöket. Det sammantagna intrycket är att den fysiska miljön är både ändamålsenlig och tillgänglig.

Svagheter

Den skriftliga studentinlägga som bedömargruppen tagit del av aktualiserar en problematik med att det finns påtagliga skillnader mellan hur de olika kurserna i programmet organiseras på Canvas, bland annat avseende användningen av moduler. Studenterna skulle vara hjälpta av en mall och riktlinjer för Canvas, och medverkar gärna i att ta fram en sådan mall. Förbättringspotential finns också, enligt studenterna, när det gäller Time Edit, där det varierar mellan kurser i vilken grad studenter ges information om särskilda händelser. Det förekommer också att exempelvis grupparbetstid finns utskrivna i moduler på Canvas, men inte framgår i Time Edit. Studie- och yrkesvägledarna lyfter fram att vissa studentgrupper (främst VAL-studenterna som har varit borta från studier ett tag) kan ha särskilt bekymmersamt med att orientera sig i de digitala systemen.

8. Kontinuerlig uppföljning och utveckling av utbildningen genomförs

Styrkor

Bedömargruppen vill framhålla den goda strukturen för kvalitetssäkring av utbildning.

Programrådet, som har representation från samtliga medverkande fakulteter och institutioner, verkar fungera väl för att samordna och utveckla programmet. Programrådets ledning har lång erfarenhet och

god inblick i programmets kurser och uppbyggnad och ger flera exempel på hur samordning och utvecklingsarbete genomförs, såsom kursledardagar och inriktningsdagar samt genom fokusgrupper. Undervisande lärare ser dessa träffar som centrala för att säkerställa koppling samt progression mellan kurser, både vad gäller innehåll och litteratur. Träffarna ger också, enligt lärare, inblick i vilket innehåll som studenterna mött tidigare, vilket borgar för en kvalitet i utbildningen. Intrycket är också att det råder ett gott samarbetsklimat i programrådet och att både ledning och övriga medverkande i rådet känner ett stort engagemang. Programrådet fyller en viktig funktion i arbetet med utbildningsöversyn, utvecklingsarbete och förankring av detsamma. Programrådet väljer strategiskt ut ett område i taget att se över för att förbättra det. Studenterna ges genom deltagande i programråd och i studentdialoger, möjlighet att aktivt medverka i den kontinuerliga uppföljningen och utvärderingen.

Det är bedömargruppens uppfattning att det finns en tydlig rollfördelning vid institutionerna, som även återspeglar sig i mötesstrukturer. Som ett exempel kan ges programrådet, där ledamöter antingen före eller efter möten i rådet träffar institutionsledning på sin hemma-institution för avrapportering och återföring från mötena. Bedömargruppen tolkar det därmed som att det finns fungerande kanaler mellan programråd och institutionsledningar.

Svagheter

Utifrån de tidigare beskrivna oklarheterna bland både studenter och lärare om de så kallade strimmorna och om det lokala examensmålet, förefaller det finnas behov av att dessa aspekter följs upp. Ett sådant arbete bör omfatta frågor som vem som har det övergripande ansvaret för att säkra att strimmorna och det lokala examensmålet finns med i programmet, hur många strimmor som ska ansvaras för i olika kurser, principer för var strimmorna/det lokala examensmålet ska finnas och examineras samt hur detta kommuniceras till lärarna.

9. Övriga synpunkter från bedömargruppen

Styrkor

Programmet är bemannat med ett engagerat lärarkollegium som oavsett institutionstillhörighet vill medverka i lärarutbildningen, vilket är en slutsats som dras både utifrån programrådsrapporter och intervjuer med lärare i kärnkurser och ämnes- och ämnesdidaktiska kurser. Det finns en vilja och förmåga till samverkan över ämnesgränser, till exempel i frågor om progression. Lärare från andra fakulteter än den utbildningsvetenskapliga vittnar om något av en kulturförändring, innebärande att synen på och viljan att medverka i lärarutbildningen har blivit mer positiv över tid, och att lärarna numera ser sådan medverkan som något självklart. Det uttrycks även vid platsbesöket att lärarna som inte tillhör utbildningsvetenskapliga fakulteten vill öka sitt deltagande, och att de som arbetar i flera kurser i programmet ser det som en klar fördel.

Vi kan se en tydlig infärgning/profilering på fritidshemsinriktningen. Lärarna talar varmt om utomhuspedagogiken och hur den kan bidra till att skapa en meningsfull fritid för elever i skola och fritidshem. Även studenterna uppfattar detta som en styrka med utbildningen och identifierar det som ett tema som håller samman utbildningen. Infärgning av utomhuspedagogik tycks inte lyftas fram så tydligt vid marknadsföring av programmet, då studenterna vid utbildningens början inte visste att utomhuspedagogiken hade en så pass central plats. Här finns möjligen en outnyttjad potential i strävan att attrahera studenter och öka söktrycket.

Det finns ett stort engagemang för programmet bland företrädare för inriktningskurserna. Lärarna uttrycker en önskan om ett större uppdrag i programmet. Särskilt önskar de att få vara delaktiga i VFU-kurserna och besöka studenterna under den verksamhetsförlagda utbildningen. Kursledarna för inriktningskurserna beskriver att studenternas närvaro är hög och att kurserna har ett tydligt ämnesdidaktiskt fokus som återspeglas i kurslitteraturen. Man bedömer också att den ämnesdidaktiska forskningsanknytningen är stark. För inriktningskurserna på inriktning 4-6 ser man det som ett problem att kurserna ligger så tidigt i utbildningen. En idé som presenteras vid intervjuerna är att inriktningskurserna skulle kunna delas i två, medan övriga ser en styrka i att kursen hålls samman som ett block. Företrädare för den konstnärliga fakulteten beskriver arbetet med den estetiska strimman och företrädare för natur- och teknikinriktningen redogör för engagemang i programmets olika kurstyper, VFU, kärnkurser, ämneskurser och examensarbetskurser. I idrott och konstnärliga ämnen beskrivs att studenters förkunskaper är viktiga för att klara av kurserna. Även företrädare för NT lyfter detta, då få studenter har gått program på gymnasiet med en sådan inriktning.

Svagheter

Bemanningsfrågan lyfts under intervjuer av lärare och studierektorer och i programrådsrapporter fram som problematisk, främst avseende bristfällig framförhållning. Studierektorer framhåller att det är en utmaning att skapa stabilitet i kurslag och att det är sårbart när många kollegor ska vara engagerade och hantera mindre delar i kursen. Bland föreläsarna är kontinuiteten god, men i gruppen undervisande lärare finns en större föränderlighet. Akademiska kvaliteter och utrymme i tjänsten är variabler som påverkar. Tjänsteplanerande studierektors kommunikation med kursledarna har påtaglig påverkan på kurslagens kompetens och kontinuitet, och är en viktig pusselbit för att förändra sammansättning och struktur. Avgörande betydelse har även den enskilda lärarens engagemang och investering i kursen.

Bedömargruppen har fått den särskilda frågan om möjligheter och begränsningar med samläsning. Från studenternas perspektiv är samläsning uppskattad. Exempelvis lyfter de till viss del fram samläsning med fokus på bedömning och betygssättning i positiva ordalag. Dock uppfattas samläsningen också som delvis problematisk, främst avseende lärares bristande kunskap om fritidspedagogik, och det yrke och arbete som lärare i fritidshem utför. Den obligatoriska skolans undervisning blir norm. Det ska här understrykas att studenter oavsett programinriktning uttrycker detta, såväl i skriftlig studentinlägga som under intervjuer. Grundlärostudenterna med inriktning mot arbete i fritidshem känner sig därmed osynliggjorda, vilket kan - om det är en uppfattning som får spridning - påverka deras engagemang och i förlängningen även såväl söktryck som genomströmning. En annan svaghet som studenterna lyfter fram är att det inte alltid uppstår någon synergi mellan de olika inriktningarna, då de omgärdas av olika

förkunskaper och arbetsområden. Bedömargruppen identifierar inga outnyttjade samverkansmöjligheter mellan programmets inriktningar, däremot ett utvecklingsbehov för att svara upp mot den beskrivna problematiken i samläsningsfrågan.

En annan svaghet som framträder tydligt i intervjun med studenter på inriktningen mot arbete i fritidshem, är en stark föreställning om att de i sin kommande lärargärning måste välja om de ska undervisa i den obligatoriska skolan eller i fritidshemmet. Studenterna är övertygade om att det inte går att verka i den dubbla profession de utbildas för, vilket är en övertygelse de säger sig ha fått genom både samtal med lärare på utbildningen och verksamma lärare, exempelvis under VFU.

10. Allmänna rekommendationer

En rekommendation är att göra betoningen på utomhuspedagogiken i programmets fritidshemsinriktning mer uttalad, eftersom den är varmt omtalad av både lärare och studenter. Det finns även anledning att undersöka om det finns en liknande profil för övriga programinriktningar att utveckla. Det kan vara ett sätt att profilera grundlärarprogrammet vid Göteborgs universitet.

En annan rekommendation gäller den konstruktiva länken mellan kurser. Det är måhända omöjligt att hela programmet ska uppfattas som sömlöst, men ett sätt att utveckla programmet kan vara att lärare i efterföljande kurser bjuds in till de föreliggande kurserna på Canvas. Det kan uppfattas som tidsödande för enskilda lärare att sätta sig in i kurser där de inte är verksamma, men kan samtidigt ge en insikt om vad studenterna mött i tidigare (och kommer att möta i efterföljande) kurser, vilket i slutändan snarast ger kunskap som har tidsbesparande verkan.

Underlag till bedömargruppen

Bilaga 1

Program platsbesök, den 8 - 10/1 2025

Bilaga 2

Upptaktsmöte

Utbildningsutvärdering av Grundlärarexamen

KARIN FOGELBERG, MATTIAS DANIELSSON

Presentation av deltagarna

Ledamöter bedömggruppen

- Eva Lundqvist, Uppsala universitet
- Eva Wennås Brante, Malmö universitet
- Maria Hjalmarsson, Karlstad universitet
- Ann-Christin Randahl, Göteborgs universitet
- Johanna Pettersson, Göteborg stad
- Studentrepresentant vakant

Utbildningsvetenskapliga fakulteten

- Maria Svensson, vicedekan utbildning
- Karin Fogelberg, kvalitetssamordnare grundnivå och avancerad nivå
- Mattias Danielsson, utbildningshandläggare

Institutionen för didaktik och pedagogisk profession

- Annika Lilja, prefekt
- Miranda Rocksén, viceprefekt utbildning
- Eva Lisnell, utbildningssamordnare
- Johan Hellgren Asplund, utbildningssamordnare
- Viktoria Bengtsdotter Katz, programledare
- Eva-Lena Happstadius, programledare

Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande

- Ann-Marie Eriksson, viceprefekt utbildning
- Anna Nyberg, utbildningssamordnare
- Karin Lager, programledare
- Kristin Martinsson, administrativ chef

Välkommen och introduktion

Maria Svensson, vicedekan vid Utbildningsvetenskapliga fakulteten

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Bakgrund utbildningsutvärdering Göteborgs universitet

- UKÄ utvärderar och följer upp kvalitetsarbetet vid Göteborgs universitet
- UKÄ har gett Göteborgs universitets högsta omdöme när det gäller kvalitetssäkringsarbete av utbildning.
- Göteborgs universitet har en sexårscykel för utbildningsutvärdering med extern bedömning för all utbildning.

Utbildningen som ska utvärderas

Grundlärarprogrammet, tre inriktningar

Fritidshem

- reguljär
- för yrkesverksamma
- via VAL

F-3

4-6

Hur utvärderas utbildningen? Kriterier

Utbildningsutvärderingar med extern bedömning bidrar till att utveckla kvaliteten i universitetets utbildningar. Den externa bedömningen utvärderar hur väl utbildningarna svarar mot följande kriterier:

1. *att de faktiska studieresultaten motsvarar lärandemål och högskoleförordningens examensmål*
2. *att undervisningen sätter studenternas/doktorandernas lärande i centrum*
3. *att undervisningens innehåll och form vilar på vetenskaplig och/eller konstnärlig grund samt beprövad erfarenhet*
4. *att lärarna har aktuell och adekvat ämnesmässig och högskolepedagogisk kompetens samt att antalet lärare står i proportion till utbildningens omfattning och innehåll*
5. *att utbildningen är relevant för studenternas/doktorandernas och samhällets behov*
6. *att studenterna/doktoranderna har inflytande i planering, genomförande och uppföljning av utbildningen*
7. *att en för alla studenter/doktorander tillgänglig och ändamålsenlig studie- och lärmiljö föreligger*
8. *att kontinuerlig uppföljning och utveckling av utbildningen genomförs*

Fakultetens särskilda frågor till bedömargruppen

- Är programmet utformat så att studenten upplever progression, fördjupning och röd tråd inför sin kommande lärarprofession?
- Utnyttjas den bredd av kompetens som finns vid Göteborgs universitet för att bidra till progression, fördjupning och röd tråd?
- Finns det outnyttjade samverkansmöjligheter mellan inriktningarna som borde utvecklas?

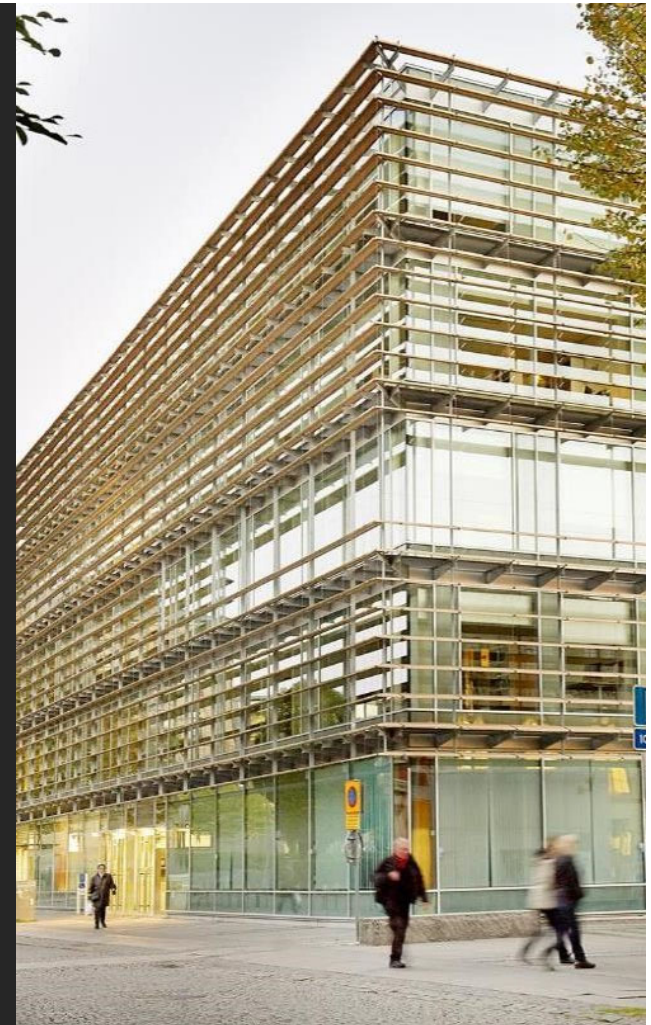
Institutionens särskilda frågor till bedömargruppen

Urvalet av kurser för utvärderingen är ämnat att ge underlag för bedömning av hur väl utbildningen svarar mot lärandemål och högskoleförordningens examensmål med tre särskilda fokusområden; 1) progression inom den utbildningsvetenskapliga kärnan, 2) ämne och ämnesdidaktiska kunskaper, samt 3) språk- och kunskapsutvecklande arbetssätt.

1) progression inom den utbildningsvetenskapliga kärnan	2) ämne och ämnesdidaktiska kunskaper	3) språk- och kunskapsutvecklande arbetssätt
Vilka innehåll och examinationsformer i kurserna gynnas av samläsning?	Har studenterna möjlighet att tillgodogöra sig de nödvändiga kunskaper som examensmålen kräver?	I vilken mån svarar innehåll i kurserna mot det lokala examensmålet?
Hur görs relevanta kopplingar mellan kursinnehåll i kärnkurser med liknande innehåll?		Förbereder undervisningen för examensmålet?
Hur tas dessa länkar till vara och fördjupas under utbildningen?		Är examinationsuppgifterna länkade till kursmålen så att examensmålet kan uppnås?
Hur framträder progressionen för studenterna?		

Tidplan

- Upptaktsmöte, 26 november
- Bedömagruppen kan be om ytterligare underlag
- Platsbesök, 8, 9, 10 januari 2025
- Bedömagruppen lämnar preliminärt bedömarutlåtande, februari 2025
- Institutionen kommenterar eventuella sakfel
- Bedömagruppen lämnar slutgiltigt bedömarutlåtande, februari-mars 2025

Preliminärt schema för platsbesök

Personer som ska intervjuas kommer att vara med

...på plats

...ev hybrid

Bedömagruppen, kommentarer eller frågor?

- Underlagen
- Schema platsbesök
- Övrigt?

Praktikaliteter

- Slutgiltigt schema för platsbesök publiceras på teamsytan innan platsbesöket.

Utbildningsutvärderingen av utbildning som leder till grundlärarexamen

Schema platsbesök 8, 9,10 januari 2025

Pedagogen hus B, Läroverksgatan 15

8 januari

Tid	Innehåll	Deltagare
12:00-13:00 Lokal: B3 316	Gemensam lunch för bedömargrupp med fakultets-, institutions- och programledning	Fakultet Maria Svensson, vicedekan Karin Fogelberg, kvalitetssamordnare Institutionen för didaktik och pedagogisk profession Annika Lilja, prefekt Miranda Rocksén, utbildningsansvarig Viktoria Bengtsson Katz, programledare Eva-Lena Happstadius, programledare Eva Lisnell, adm samordnare Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande Markus Nivala, prefekt Ann-Marie Eriksson, utbildningsansvarig Karin Lager, programledare
13:00-14:00 Lokal: B4 437	Bedömargruppens interna möte	
14:00-14:45 Lokal: B4 437	Intervjupass 1 - Institutionsledning och programledare	Institutionen för didaktik och pedagogisk profession Annika Lilja, prefekt Miranda Rocksén, utbildningsansvarig Benjamin Knutsson, proprefekt Viktoria Bengtsson Katz, programledare Eva-Lena Happstadius, programledare Charlotte Nilsson, programledare VAL Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande Markus Nivala, prefekt

		<p>Sylvi Vigmo, proprefekt Ann-Marie Eriksson, viceprefekt Annika Edenholm, viceprefekt Karin Lager, programledare</p>
14:45-15:00	Kaffepaus	
15:00-15:45 Lokal: B4 437	<p>Intervjupass 2 - VFU-samverkan</p>	<p>VFU-samordnare Anna-Karin Wiberg, Göteborgs stad Gunilla Cederberg, Härryda</p> <p>VFU-handläggare Lotta Huldén Rosa Palmeira</p> <p>VFU-kursledare Johanna Hedwall, FRI samt övningskolesamordnare Lisbeth Mårdstedt, F-3 Anna-Lena Pihl, 4-6</p> <p>Studierektorer VFU Pernilla Mårtensson, inr F-3 Anna-Maria Hipkiss, inr 4-6</p>
15:45-16:00	Paus	
16:00-17:00 Lokal: B3 335 Hybridmöte	<p>Intervjupass 3 - Programråd grundlärarprogrammet</p>	<p>Programledare Viktoria Bengtsdotter Katz Karin Lager, biträdande</p> <p>Ledamöter Catarina Andishmand Zvezdan Memedov Ulrika Jonsson Viktoria Norling Marlene Sjöberg Carina Holmqvist Lid Mikael R Karlsson Ulla Tanggaard Karin Carlsson Ida-Marie Molander Sara Nilsson (deltar digitalt) Jonas Hinnfors Anna Olofsson (deltar digitalt) Lotta Huldén Anna Carin Lindberg Joel Eriksson Lena Wendt Kevin Falcon Rebecca Lindmark</p>

18:00 Restaurang Svea på hotell Elite Plaza	Middag för bedömagruppen	
---	--------------------------	--

9 januari

Tid	Innehåll	Deltagare
08:30-09:20 Lokal: B4 437	Intervjupass 4 <ul style="list-style-type: none">- Lärare och studierektorer- Kärnkurser	Institutionen för didaktik och pedagogisk profession Frida Siekkinen David Berner Mikael R Carlsson Institutionen för pedagogik och specialpedagogik Viktoria Norling Camilla Olsson Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande Live Stretmo Statsvetenskapliga institutionen Jonas Hinnfors Fredrika Lagergren Wahlin Institutionen för sociologi och arbetsvetenskap Anna Olofsson Leo Berglund
09:30-10:20 Lokal: B4 437	Intervjupass 5 <ul style="list-style-type: none">- Lärare och studierektorer- Ämnes- och ämnesdidaktiska kurser	Institutionen för didaktik och pedagogisk profession Eva-Lena Happstadius (matematik) Pernilla Mårtensson (matematik) Hoda Ashjari (matematik) Anna-Lena Pihl (svenska) Anna-Maria Hipkiss (svenska) Institutionen för pedagogik och specialpedagogik Camilla Olsson (engelska) Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande Catarina Andishmand (fritidshemspedagogik) Johanna Hedwall (fritidshemspedagogik) Live Stretmo (fritidspedagogik)
10:20- 10:40	Fika	

10:40-11:30 Lokal: B4 437	<p>Intervjupass 6</p> <ul style="list-style-type: none"> - Lärare och studierektorer - Ämnes- och ämnesdidaktiska kurser samt inriktningsterminskurser 	<p>Institutionen för didaktik och pedagogisk profession Carina Holmqvist Lidh (SO) Marlene Sjöberg (NT) Anne Solli (NT)</p> <p>Institutionen för kost- och idrottsvetenskap Fredrik Johansson (Idrott och hälsa) John Dohlsten (Idrott och hälsa) Sara Mc Garvie (Hem- och konsumentkunskap) Annika Strand Johansson (Hem- och konsumentkunskap)</p> <p>Högskolan för scen och musik Ulla Tanggaard (musik) Maria Larsson (musik)</p> <p>Högskolan för konst och design Karin Carlsson (bild) Erik Fernström (bild)</p>
11:40- 12:30 Lokal: B4 437	<p>Intervjupass 7</p> <ul style="list-style-type: none"> - Studenter - Inriktning fritidshem 	Henrik Frejd, termin 6 Anna-Ella Chevallerau, termin 5 Elise Wallmon, termin 5 Hanna Svahn, termin 5
12:30-13:40	Lunch	Bedömargruppens interna tid
13:40-14:30 Lokal: B4 437	<p>Intervjupass 8</p> <ul style="list-style-type: none"> - Studenter - Inriktning F-3 	Filippa Sandklef, termin 6 Jonathan Karlsson, termin 6 Jonna Jonsson, termin 6 Clara Jalving, termin 7 Siri Aagaard, termin 7 Paria Kandi, termin 7 Julia Moschos, termin 8 Julia Ahlsén, termin 8
14:30-15:00	Kaffe	
15:00-15:50 Lokal: B4 437	<p>Intervjupass 9</p> <ul style="list-style-type: none"> - Studenter - Inriktning 4-6 	Oscar Sigvardsson, termin 6 Molly Hamrin, termin 6 Patrik Mattsson, termin 7 Ellinor, termin 7 Fridah Holgersson, termin 7 Viktor Nilsson, termin 7 Maribell Avarca, termin 7 Anton Hultbäck, termin 8
16:00-16:50 Lokal: B4 437	<p>Intervjupass 10</p> <ul style="list-style-type: none"> - Lärare 	Institutionen för didaktik och pedagogisk profession

	- Språk- och kunskapsutvecklande arbete	<p>Anna Maria Hipkiss Frida Siekkinen Karin Ulvelid Anna-Lena Pihl Peter Fredriksson Anna Winlund</p> <p>Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande Johanna Hedvall Catarina Andishmand Viveka Torell</p>
16:50-17:30 Lokal: B4 437	Bedömgargruppens interna möte	
18:30, Restaurang Svea på hotell Elite Plaza	Middag	

10 januari

Tid	Innehåll	Deltagare
08:30-09:00 Lokal: B4 437	Intervjupass 12 - Studievägledning och administration	Institutionen för didaktik och pedagogisk profession Anna Carin Lindberg, studievägledare Joel Eriksson, studievägledare Linda Meuller, studieadministration Mikael Lipschutz, studieadministration Johan Hellgren Asplund, utbildningssamordnare VAL Anders Simonsen, utbildningshandläggare VAL Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande Lena Wendt, studievägledare Marie Andersson, studieadministration
09:10-09:50 Lokal: B4 437	Intervjupass 13 - Forskningsföreträdare	Institutionen för didaktik och pedagogisk profession Benjamin Knutsson Angelika Kullberg Anna Lyngfelt Åke Ingerman Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande Karin Lager Högskolan för konst och design Marie-Louise Hansson Stenhammar Institutionen för sociologi och arbetsvetenskap Leo Berglund Christopher Thorén Institutionen för svenska, flerspråkighet och språkteknologi Åsa Wengelin
9:50-10:10	Fika	

10:10-10:50 Lokal: B4 437	Bedömargruppens interna tid	
11:00-11:45 Lokal: B4 437	Bedömargruppens återföring till fakultets-, institutions- och programledning	<p>Fakultet Maria Svensson, vicedekan Karin Fogelberg, kvalitetssamordnare</p> <p>Institutionen för didaktik och pedagogisk profession Annika Lilja, prefekt Miranda Rocksén, utbildningsansvarig Susanne Frisk, avdelningschef Viktoria Bengtsdotter Katz, programledare Eva-Lena Happstadius, programledare Eva Lisnell, adm samordnare</p> <p>Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande Markus Nivala, prefekt IPKL Ann-Marie Eriksson, utbildningsansvarig Karin Lager, programledare</p>
11:45	Lunch (att ta med på tåg)	